

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-792-0062
Dok.: CHA40204

Besvarelse af spørgsmål nr. 117 af 29. april 2005 fra Folketingets Retsudvalg (REU alm. del).

Spørgsmål nr. 117:

”Hvilke initiativer vil ministeren tage for at nedsætte behandlingstiden ved domstolene i voldssager, hvornår bliver disse initiativer sat i værk og hvilken effekt forventes af disse initiativer?”

Svar:

Som nævnt under behandlingen af samrådsspørgsmål F den 28. april 2005 har Domstolsstyrelsen i de seneste år taget en række initiativer for at nedsætte behandlingstiden i de særlige voldssager.

I 2001 udsendte Domstolsstyrelsen et cirkulære til byretterne med en række forslag til ændrede rutiner og sagstilrettelæggelse i voldssager, der bl.a. også inddrager anklagemyndigheden og forsvarsadvokaterne.

Derudover kontaktede Domstolsstyrelsen i foråret 2003 alle byretter, hvor 50 pct. eller flere af de særlige voldssager i 1. halvår af 2002 ikke var blevet afsluttet inden for 37 dage, og anmodede disse retter om at forklare årsagen til fristoverskridelserne. Dette tiltag har efter Domstolsstyrelsens opfattelse bl.a. medvirket til at skabe øget opmærksomhed omkring vigtigheden af, at de særlige voldssager behandles hurtigt. Derudover er det styrelsens vurdering, at denne henvendelse har medvirket til at nedbringe andelen af sager i 2003 og 1. halvår af 2004, hvor retternes forhold har været årsag til forsinkelsen.

I 2003 etablerede Domstolsstyrelsen endvidere en ”bedste praksis”-ordning på domstolsområdet. Ordningen indebærer, at 4 konsulenter formidler gode ideer om sags- og arbejdstilrettelæggelse m.v. ved byretterne. Konsulenterne tilbyder at tage ud til retterne med henblik på at drøfte en effektivisering af retternes arbejdsgange, herunder også i relation til behandlingen af de særlige voldssager.

Med henblik på at øge målopfyldelsen yderligere kontaktede Domstolsstyrelsen i begyndelsen af februar 2005 endvidere alle byretter med en målopfyldelse på mindre end 60 pct. Der blev i den forbindelse også rettet henvendelse til de byretter, hvor fristoverskridelserne alene eller helt overvejende kan henføres til eksterne forhold, herunder forsvarsadvokaterne, anklagerne eller udeblivelse af tiltalte eller vidner m.v. I den forbindelse opfordrede styrelsen retterne til at kontakte en af de 4 ”bedste praksis”-konsulenter, som Domstolsstyrelsen har ansat, med henblik på at drøfte, hvilke initiativer der kan tages for at opnå en højere målopfyldelse. Samtidig understregede Domstolsstyrelsen mere generelt over for de pågældende byretter vigtigheden af, at voldssager behandles inden for 37-dages fristen.

Det er Domstolsstyrelsens forventning, at dette tiltag vil kunne bidrage til, at målsætningen for sagsbehandlingstiderne fremover i endnu højere grad opfyldes. Under hensyn til, at årsagerne til fristoverskridelserne primært er forhold, som retten ikke har indflydelse på, må man dog være opmærksom på, at der – uanset Domstolsstyrelsens tiltag – også fremover vil være sager, hvor målsætningen om en sagsbehandlingstid på 37 dage ved byretterne ikke vil kunne opfyldes.

Det er min forventning, at de tiltag, som Domstolsstyrelsen allerede har iværksat for at forbedre sagsbehandlingstiden i voldssagerne, og den forøgede opmærksomhed, som styrelsen har på dette område, vil kunne medvirke til, at der på ny kan ske en stigning i antallet af sager, der behandles inden for 37-dages fristen.

Justitsministeriet vil følge udviklingen nøje og bl.a. i lyset af den næste statusredegørelse fra Domstolsstyrelsen i slutningen af 2005 overveje, hvorvidt der skal iværksættes yderligere initiativer med henblik på at sikre, at de fastsatte målsætninger i højere grad opfyldes.